

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سخنرانی میگل دیاز کانل در کنگره هشتم حزب کمونیست کوبا
برگردان از: ایرج زارع
۰۸ جولای ۲۰۲۱

در میان انقلابی‌ها، ما کمونیست‌ها در صف مقدم هستیم

در روزهای ۱۶ تا ۱۹ اپریل امسال، کنگره هشتم حزب کمونیست کوبا برگزار شد. نام این گردهمایی را «کنگره تداوم» نهادند. زیرا محور اصلی کار جمعی صدها هزار ساعته برای تدارک کنگره، یافتن مسیرهایی برای غلبه بر نتایج وخیم تحریم‌های یک‌جانبه امپریالیسم و رشد و توسعه کشور بود.

در این کنگره، بازنشستگی رائول کاسترو تأیید، و میگل دیاز کانل – رئیس جمهور فعلی – به عنوان دبیر اول کمیته مرکزی انتخاب شد. سخنرانی پایانی کانل، تصویری از تصمیم‌های حزب و چرائی آنها را در مرحله فعلی تکامل انقلاب به‌دست می‌دهد. لازم به ذکر است که این سخنرانی از محدوده ممکن چاپ در مجله طولانی‌تر بود و تلخیص آن نیز بسیار دشوار. زیرا همه مطالب حائز اهمیت‌اند. با وجود این تلاش کردیم تا بدون حذف مطالب مهم، فرازهای مهم سخنرانی نقل شوند.

او در ابتداء تصویری از شکل‌گیری حزب کمونیست کوبا به‌دست می‌دهد: «این تاریخ را می‌توان در دو کلمه خلاصه کرد: مردم و اتحاد، که به‌معنای حزب است. زیرا حزب کمونیست کوبا که هرگز یک حزب انتخاباتی نبوده است، از

انشعاب زاده نشده است. این حزب از وحدت همه نیروهای سیاسی با آرمان‌های عمیقاً انسان‌گرایانه متولد شد که برای تغییر یک کشور سرشار از نابرابری و بی‌عدالتی، وابسته به یک قدرت خارجی و زیر یوغ یک استبداد نظامی خونین جنگیده بودند».

با توجه به کناره‌گیری رائل از مسئولیت، وی دستاوردهای ده‌ها سال کار خستگی‌ناپذیر وی را برشمرد: «وی در شرایط سخت اقتصادی و اجتماعی رهبری کشور را برعهده گرفت. او به‌مثابه یک دولت‌مرد، ایجاد اجماع به‌منزله بخشی از روند به‌سازی و به روز رسانی مدل اقتصادی و اجتماعی کوبا، تغییرهای عمیق و ضروری ساختاری و مفهومی را رهبری، ترغیب و ترویج کرده است ... او تحولات را در بخش کشاورزی شتاب داد، بدون تعصب، گسترش اشکال مدیریت بخش غیردولتی اقتصاد، قانون جدید سرمایه‌گذاری خارجی، ایجاد منطقه ویژه مارئیل (Mariel)، از بین بردن موانع تقویت شرکت‌های دولتی کوبا، سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری، برنامه توسعه کاربرد کمپیوتر در جامعه، و نگهداری و بهبود فرایندهای اجتماعی ما را تا جایی که امکان داشت، پیش برد. رائل با صبر و هوشمندی موفق شد پنج قهرمان ما را از زندان‌های ایالات متحد آزاد کند و بدین ترتیب وعده فیدل مبنی بر بازگشت آنان را محقق کرد.

سبک وی فعالیت گسترده و پویایی را در روابط خارجی کشور رقم زده است. او با صلابت، وقار و متانت، شخصاً روند مذاکراتی را که هدف آنها برقراری روابط دیپلماتیک با ایالات متحد بود، هدایت می‌کرد.

ویژگی‌های آشکار رائل به‌عنوان یک دولتمرد، به‌مثابه مدافع یکپارچگی امریکای لاتین، دوره‌ای را که کوبا ریاست نویتی سلاک (CELAC) را به‌عهده داشت، به‌طرز خاصی متمایز کرد. مهم‌ترین میراث وی -دفاع از وحدت در تنوع - منجر به اعلام منطقه امریکای لاتین به‌عنوان منطقه صلح شد و قاطعانه به مذاکرات صلح در کلمبیا کمک کرد...

او وزارت نیروهای مسلح انقلابی را برای حدود نیم قرن هدایت کرد، نیروهای انقلابی مسلحی که سهم آنان در استقلال آنگولا، نامیبیا و پایان آپارتاید تعیین‌کننده بود. این رهبری، در عین حال منجر به دستیابی به نتایج آماده‌سازی کشور برای دفاع و توسعه مفهوم ستراتیژیک «جنگ همه مردم» شد...

کانل، سپس به ابعاد تحریم و تجاوز امریکا علیه موجودیت کوبا پرداخت: «... تمرکز بالا، تنوع و پیچیدگی رسانه‌های ارتباطی کنونی، ابزارهای فناوری که شبکه‌های دیجیتال را حفظ می‌کنند و منابع مورد استفاده در تولید محتوا، به گروه‌های قدرتمند - به‌طور عمده از کشورهای بسیار پیشرفته - اجازه می‌دهند تا ایده‌ها، سلیقه‌ها، احساسات و جریان‌های ایدئولوژیک را به الگویی جهانی تبدیل کنند که اغلب کاملاً با زمینه‌ای که بر آن تأثیر می‌نهند، بیگانه هستند. برای این جادوگران ارتباطی، حقیقت نه تنها قابل معامله است، بلکه حتی بدتر از آن زائد است. آنها از طریق انتشار ماتریس‌های دروغ، دستکاری‌ها و رسوایی‌هایی از هر نوع، به ارتقا بی‌ثباتی سیاسی کمک می‌کنند تا در جاهایی که موفق نشدند اراده ملت‌های آزاد و مستقل را درهم بشکنند، دولت‌ها را سرنگون کنند.

در دوران «پساحقیقت» هیچ خلقی از دروغ و تهمت در امان نیست. این واقعیتی است که کوبا هر روز با آن مواجه می‌شود، درحالی که بر اراده خود برای ایجاد یک جامعه عادلانه‌تر، مستقل و سوسیالیستی در صلح با بقیه جهان و بدون دخالت یا قیمومیت خارجی پافشاری می‌کند ... محاصره اقتصادی، تجاری و مالی که بیش از ۶۰ سال است از سوی ایالات متحد بر کوبا تحمیل شده، فرصت طلبانه و مکارانه در سه دهه اخیر که بزرگترین بحران‌ها رخ داده‌اند، تشدید شده است تا گرسنگی و بدبختی موجب انفجار اجتماعی شوند و مشروعیت انقلاب را از بین ببرند. و این طولانی‌ترین توهین مستمر علیه حقوق یک خلق است؛ و به‌دلیل تأثیرات آن، جنایتی علیه بشریت است ... تا به امروز ۲۴۲ اقدام تجاوزکارانه که از سوی دولت دونالد ترامپ اجراء شدند، هنوز به قوت خود پابرجا هستند. علاوه بر آن باید

به درج نام کوبا در فهرست جعلی و خودسرانه «کشورهای حامی تروریسم» در وزارت امور خارجه امریکا اشاره کرد. هیچ مقام و سیاستمداری در ایالات متحد یا کشور دیگری نمیتواند تأیید کند که کوبا از تروریسم پشتیبانی میکند، اگر ذره‌ای پای‌بند حقیقت باشد. ما خود قربانی تروریسمی هستیم که در اکثر موارد از ایالات متحد سرچشمه گرفته و تأمین مالی و اجراء شده است...

گفته می‌شود که کوبا برای ایالات متحده در اولویت نیست و به‌عنوان یک کشور مستقل، دارای اهمیت نیست. ارزش دارد پرسیده شود: پس چرا -به‌عنوان نمونه- قانون‌های ویژه‌ای مانند تورپلی یا هلمز - برتون وجود دارند که هدف آنها حمله و تلاش برای کنترل سرنوشت کوبا با زورگویی به اشخاص ثالثی است که قصد ایجاد پیوندهای تجاری یا همکاری را دارند یا کوشش می‌کنند چنین پیوندهایی با کوبا برقرار کنند؟ چرا ایالات متحده صدها میلیون دلار صرف براندازی نظامی می‌کند که بر اساس قانون اساسی کوبا برقرار است؟ چرا آنها این‌همه وقت و منابع را صرف تلاش برای تضعیف آگاهی ملی زنان و مردان کوبائی می‌کنند؟ چه چیزی جنگ بی‌رحمانه و بی‌وقفه برای بیش از ۶۰ سال را توجیه می‌کند؟ چرا کوبائی‌ها بهای انزوای بین‌المللی امریکا را که در ملل متحد و سایر مجامع بین‌المللی مشهود است، می‌پردازند؟»

وی در بخش دیگری از سخنرانی خود گفت: «در این زمانه عدم اطمینان جهانی، و بروز دشواری‌های عظیم زیست‌محیطی در شرایط یک بیماری همه‌گیر که رفتار جهانی را تغییر شکل داده و بحران جهانی را تشدید می‌کند، کار حزبی بر دفاع از انقلاب متمرکز خواهد شد. حزب، سیاست خارجی انقلابی کوبا را هدایت می‌کند و بر این باور است که جهان بهتری امکان‌پذیر است. مبارزه برای آن مستلزم مشارکت بسیاری از مردم و بسیج خلق‌ها است. این یک راهنمای ثابت برای عملکرد بین‌المللی ما بوده است و ما آن را در این کنگره تأیید می‌کنیم...».

او در ادامه، به برنامه‌ها و اهداف حزب و جامعه پرداخت: «لازم است که با جوانانمان به‌مثابه مهم‌ترین افراد صحبت کنیم و دستاوردهایمان را با آنان به اشتراک بگذاریم. باید آنان را به‌عنوان مدیران تحولات مداوم ارزیابی کرد. در آنان قدرت، اندیشه، اراده تصمیم‌گیری و اخلاص برای هرگونه اقدام انقلابی برای پاسخ به نیازها وجود دارد. آنان در اوج همه‌گیری، باشجاعت و مسئولیت‌پذیری این را نشان داده‌اند... امروز ما به ایجاد بحث‌های صادقانه با مشارکت عمومی، و ترویج بحث‌های منظم با دانشجویان و جوانان در صنوف گوناگون، برای حصول به توافق بیشتر نیاز داریم...».

ما روشنفکران، هنرمندان، مربیان، پزشکان، روزنامه‌نگاران، دانشمندان، آفرینش‌گران، ورزشکاران، همچنین متخصصان و تکنیسین‌ها، دانشجویان، کارگران و کشاورزان، مبارزان نیروهای مسلح انقلابی و وزارت کشور را که در حزب و سازمان جوانان آن فعال هستند، به‌عنوان موتور که به‌طور دائم انقلابی در انقلاب ایجاد می‌کند، می‌بینیم و احساس می‌کنیم.

وظیفه ما به‌عنوان کادرهای حزب این است که درک کنیم این نیروی سیاسی یکدست نیست. با یکدیگر تفاوت دارند و در بیان خود کمتر اتفاق‌نظر دارند. ما باید بتوانیم قدرت جنگل و درختان آن را در یک ردیف و در یک میدان تنگ که انقلاب به آن نیاز دارد، درک کنیم. اتحاد باید غالب شود بدون این‌که هرگز فراموش شود که باید هم جنگل و هم درختان را دید. جمع با فرد یکسان نیست، گرچه در کنار هم دیده شوند...».

انتقاد از خود، به صورت جدی در سخنرانی کانل انعکاس یافت: «نباید اجازه دهیم سنگینی مشکلات، بر ما غلبه کنند. باید روح تازه‌ای به بسیج عمومی دمید. چرا که توده‌ها منشأ ابتکارات عظیم هستند. روال‌های معمول، بسیاری از فرایندها را به تحلیل برده است. امروزه ضروری است که تکانی به بحث‌های صادقانه و مشارکتی در مورد

موضوع‌های حیاتی بدهیم. کادرهای ما باید نقش فعالی در حیات این مراکز مباحثه داشته باشند. از رشد صفوف حزب فرایندی بسازیم که شور واقعی را برانگیزد و اثرات اجتماعی داشته باشد و باعث جذابیت شیوه‌های کار شود، از پاسخ‌های سنتز جویانه گرفته تا پویایی روزانه کار سیاسی در شهرها و استان‌ها.

...مارکسیسم میراثی بسیار ارزشمند برای ما به یادگار گذاشته است: این اطمینان که علم و فناوری بخشی جدانشدنی در فرایندهای اجتماعی است و این‌که رابطه علم-فناوری-جامعه، کلید توسعه و چشم‌انداز و آینده هر پروژه‌ای است. این راهی است برای ساختن یک اقتصاد سوسیالیستی مبتنی بر دانش، و جامعه‌ای که بیش از پیش مبتنی بر دانش است. این افقی امیدوارکننده برای نسل‌های جدید است.

وظایف زیادی پیش رو است که نیاز به مشارکت فعال و کنشگرانه اعضا دارد تا بتوان نیروهای کشور را به سمت هدف‌های توسعه، به‌ویژه امنیت غذایی، توسعه صنعتی و حل مشکل انرژی بسیج کند. اما همچنین و در وهله اول، در جهت آماده‌سازی برای دفاع، تقویت نظم نهادی و قانون سوسیالیستی ... موفقیت این هدف‌ها [ی ضد بوروکراتیک] به توانایی ما در گفت‌وگو با مردم، مجذوب و درگیر کردن همه شهروندان و آفرینش ارزش‌هایی که به تعهد اجتماعی اهمیت و مفهوم بیشتری ببخشند، بستگی دارد. با آگاهی از این‌که دموکراسی هر چه بیشتر مشارکتی باشد، بیشتر سوسیالیستی است. برانگیختن مشارکت مردمی، ایجاد فضاها و رویه‌هایی برای حضور، ارزیابی و به‌کارگیری خواست‌ها و پیشنهادهایی که مشارکت را مؤثر کنند، به ما بستگی دارد.

این ارتباط اساسی با تقاضاها و نیازهای مردم از طریق مشارکت، یکی از وظایف اساسی کار حزبی در این زمان است. ارتباط‌های اجتماعی هنوز به‌اندازه کافی درک نشده‌اند و تحت معیارهای غلط اضطراری اقتصادی و سیاسی قرار دارند. برخی از این موارد اضطراری، باعث دست‌کم گرفتن وزن ویژه ارتباط‌های اجتماعی شده‌اند. »

در باره ضرورت مبارزه ایدئولوژیک، وی گفت: در مبارزه ایدئولوژیک باید به فیلد مراجعه کنیم که به ما آموخت که نه تنها فرهنگ اولین چیزی است که باید نجات داده شود، بلکه برای نجات آن باید با روشنفکران و هنرمندان گفت‌وگوی مستمر داشته باشیم.

وی همچنین به ما آموخت که این گفت‌وگوی راحتی برای طرفین نخواهد بود، اما این گفت‌وگو باید روندی دائمی داشته و در آن، احترام و تمایل به کار، باهم رعایت شوند. انقلاب نه تنها از اندیشه خلاق نمی‌ترسد، بلکه آن را ارتقا می‌دهد، آن را پرورش می‌دهد و برای رشد آن فضا باز می‌کند، آن را به رسمیت می‌شناسد و به سهم خود آن را تغذیه می‌کند. به همین دلیل در سیستم آموزشی و ترویجی انقلابی کرد که در تمام این سال‌ها، حتی در سخت‌ترین ایام، در خدمت محافظت از باارزش‌ترین میراث مادی و معنوی آفرینش‌گران کوبایی بود.

یادگیری در زمینه‌های سیاست و ایدئولوژی مربوط به تمام نیروهای می‌شود که در یک روند شرکت می‌کنند. مسئله غیرقابل‌بخشش این نیست که در سال‌های گذشته یا همین الآن خطاهایی صورت نگرفته است، بلکه تصحیح نکردن خطاها می‌تواند غیرقابل‌اغماض باشد ... ما نمی‌توانیم این نکته را نادیده بگیریم که دشمنان انقلاب ابزار جنگ غیرمعارف را علیه کوبا به‌کار می‌گیرند، جنگی که در آن همه چیز پیش‌پاافتاده، مبتذل، ناشایست و دروغ است. بالاین‌حال، سعی می‌کنند به حوزه حساس، به فرهنگ و اندیشه دزدکی نفوذ کنند.

«منادیان آزادی»، به ارزش‌هایی حمله می‌کنند که حتی آنها را نمی‌شناسند، می‌کوشند انقلابی را که میلیون‌ها انسان را آزاد کرده است، از بین ببرند.

آنان بی‌شرمانه به هتک حرمت نمادها و مقدس‌ترین وقایع و فضاها تاریخ کشور می‌پردازند و خواستار نافرمانی، بی‌احترامی، بی‌نظمی و بی‌انضباطی عمومی می‌شوند. آنان این دعوت‌ها را با خلق تهمت‌ها و شبه‌واقعیات همراه

می‌کنند تا سردرگمی، دل‌سردی و احساسات منفی را اشاعه دهند ... ما از این غافل نیستیم که آنان ناامیدانه کوشش می‌کنند بازداشت شوند تا دستور کسانی را که به آنان پول می‌دهند، برآورده کنند و از این امر نیز دست نمی‌کشند تا قربانیان معتبری برای گزارش‌های رسوای خود در مورد کوبا پیدا کنند.»

او ادامه داد: «حتی در بدترین حالت نیز یک مبارز نمی‌تواند تماشاگر منفعل این تحریکات باشد یا اجازه دهد یک رفیق به‌تنهایی با تحریک‌کنندگان روبه‌رو شود. انقلابی‌ها از انقلاب دفاع می‌کنند. همواره باید نه به‌عنوان یک نخبه، بلکه به‌عنوان یک نیروی آگاه و متعهد عمل کرد. این، معنای وجودی عمل کردن به‌مثابه یک پیش‌تاز سیاسی است.»

او به ضرورت تحولات می‌پردازد: «دوره پنج‌ساله‌ای که این کنگره آن را ارزیابی می‌کند، نتایج اقتصادی خوبی نشان نمی‌دهد. این امر نیز تحت تأثیر نارسائی‌ها و ناکارآمدی در عملکرد بخش قابل‌توجهی از سیستم کسب‌وکار قرار دارد. مشکلات ساختاری وجود دارند که بر توسعه اقتصادی تأثیر می‌گذارند و هزینه‌های اضافی روی دست می‌گذارند. عدم‌کنترل منابع مادی و مالی و همچنین موانع بوروکراتیک غیرضروری، از جمله دیگر مواردی هستند که بر توسعه اقتصادی ما سنگینی می‌کنند و راحل آن به ما بستگی دارد.»

بهرغم این دشواری‌ها، در این دوره، اقتصاد توانائی مقاومت را نشان داده و حفظ دستاوردهای اجتماعی را بدون انصراف از هدف‌های توسعه برنامه‌ریزی‌شده و همچنین حمایت از همبستگی با سایر خلق‌ها، امکان‌پذیر ساخته است ... حزب تأیید می‌کند که ما از حفظ نیروهای بالقوه کشور در سطح بقا راضی نیستیم. برعکس، ما در آرزوی آنیم که بدون این‌که از پروژه‌های توسعه‌ای خود صرف‌نظر کنیم، به شکلی خلاق مقاومت کنیم. آنها را کامل؛ محتوای‌شان را به‌روز؛ و روش‌های انجام کار و مشارکت را نو می‌کنیم.

ما باید در کمترین زمان، با تلاش خود تشخیص دهیم که راه در خود ما، در «جزیره درونی» است و با کمترین وابستگی خارجی ممکن، مشکلات تولید مواد غذایی ضروری، بهره‌برداری و استفاده از منابع تجدیدپذیر انرژی، استفاده پایدار و با کیفیت از پتانسیل گردشگری، بهروری در روند سرمایه‌گذاری، جهت‌گیری تولید ملی برای پاسخ‌گویی به نیازهای بازار داخلی، و بالا بردن کیفیت کلیه خدمات ارائه‌شده به مردم را حل کنیم.

در هر نوع اقتصادی مفاهیم اساسی وجود دارند که قطعاً باید به آنها ارج نهاد، مانند پس‌انداز و اقتصاد گردشگری. همچنین ضروری است که ذهنیت وارداتی را کنار بگذاریم.

برای غلبه بر بحران، روند به‌روزرسانی مدل اقتصادی و اجتماعی و «برنامه توسعه اقتصادی و اجتماعی تا سال ۲۰۳۰»، ترکیب انعطاف‌پذیر رابطه بین برنامه‌ریزی، تمرکززدائی و خودمختاری، لازم است. برای توسعه کشور، مشارکت همه فعالان اقتصادی، از جمله شرکت‌های دولتی، شرکت‌های کوچک و متوسط و تعاونی‌ها ضروری است. به‌عبارت‌دیگر، ما با خلاقیت، از طریق تجزیه و تحلیل بنیادی و واقعی هر موقعیت، فراخواندن دانش‌های تخصصی، ارتقا مشارکت و نوآوری مردم، مقاومت خواهیم کرد؛ البته بدون چشم‌پوشی از اصول همبستگی جهانی‌مان و همکاری با بشریت.

«دستورالعمل‌ها» حتی از سوی کسانی که مسئولیت اجرای آنها را به‌عهده دارند، همیشه به‌خوبی درک نشده‌اند و این امر بی‌درنگ- کار سیاسی زیادی را می‌طلبد، چون این فرایندی است که پیچیدگی بسیار زیادی دارد.

این «دستورالعمل‌ها» به‌طور گسترده‌ای مورد این سوال قرار گرفته‌اند که آیا زمان اجرای آنها در میان چالش‌های غیرمنتظره ناشی از همه‌گیری و تشدید فرصت‌طلبانه محاصره اقتصادی مناسب بوده است؟ پاسخ فقط یکی است: ما نمی‌توانستیم ادامه این دگرگونی را با هدف رونق توسعه و مشارکت همه فعالان اقتصادی به‌تعمیق بیان‌داریم.

صادقانه است که بپذیریم فرایند «دستورالعمل‌ها» به دلیل آماده‌سازی ناکافی برخی از مدیران و تفسیر ناکافی از مقررات، مشکلات اجرایی را به همراه داشته است، اما سوء تفاهم‌ها، ناشی از خطای درک ارتباط آنها با مشکلاتی است که پیش از اجرای آن وجود داشته است. به این موارد، نارضایتی‌های ناشی از استدلال «به‌موقع و دقیق نیست!» و برخی ادعاهای غیرقابل قبول که از اصول تعهد و وظیفه دور هستند، اضافه می‌شوند.

اولین پاسخ ما پیگیری یک راحل فوری در اولین زمان ممکن- برای رویکردهای مهم، ایجاد فضای تمرینی برای مشارکت شهروندان در اعمال مقررات، اصلاحات و تغییرهای ضروری بوده است که نمی‌توان از آن چشم‌پوشی کرد. تعیین تعرفه‌ها، قیمت‌ها و اقدام‌های اخیر برای حمایت و تشویق تولید و بازاریابی مواد غذایی، به این استراتژی پاسخ می‌دهد.

ما بار دیگر به تغییر لازم در ذهنیت که این هدف‌ها را تسهیل می‌کند، اشاره می‌کنیم. وقت آن است که از فراخوان به تحول گذر کنیم.

وی در بخش پایانی سخنان خود، به برجسته‌سازی خدمات مردم قهرمان کوبا و نقش بی‌بدیل آنان در خدمت به جامعه بشری می‌پردازد: «کشوری که محاصره شده است و محدودیت‌های نابجا برای آن ایجاد کرده‌اند، توانسته است قدرت حیاتی خدمات اصلی خود را حفظ کند، به کل جمعیت خود -حتی کسانی که آلوده و مشکوک به بیماری هستند- خدمت‌رسانی کند، بیش از ۲۰ آزمایشگاه زیست‌شناسی مولکولی را در مدت‌زمانی بی‌سابقه فعال کند، نمونه‌های ملی دستگاه‌های تنفسی و ابزارهای اساسی را طراحی کند و توسعه دهد، پنج واکسن تولید کند، و باتوجه به کافی بودن میزان بالای واکسن‌ها برای ایمن‌سازی کل مردم، کمک به سایر کشورها و ارائه همکاری پزشکی شایسته و شناخته‌شده به مردم مختلف جهان را در دستور کار قرار دهد. این، چیزی بیش از کورسویی در انتهای تونل است. این امر ثابت می‌کند که ما در سمت درست تاریخ قرار داریم و کار انقلابی و سوسیالیستی ما آن‌چنان پتانسیل و دامنه دارد که حتی بزرگترین امپراتوری سراسر دوران‌ها نیز نتوانسته آن را براندازد ... هنگامی که زنان و مردان با روپوش سفید [پزشکان کوبایی]، اعضای تیپ هنری ریو (Henry Reeve) با حمل پرچم یک‌ستاره از پله‌های هواپیما پائین می‌آیند و خود را در اختیار نجات جان انسان‌ها قرار می‌دهند، بدون این‌که قیمتی برای کار خود تعیین کنند، دروغ‌ها و ننگ‌ها علیه کوبا مثل یخ در آب گرم ذوب می‌شوند و حقیقت ما با اقدامات نجات‌دهنده می‌درخشد.»

دانش و امید، شماره ۶، تیر [سرطان] ۱۴۰۰